

pe se află în sticlă; săă numai din desprăpirea silicatilor din care se face sticlă.

Analisele următoare, date de D. Dumas, demonstrează în efect că partea transparentă a unei sticle devitrificate cuprinde mai puțin silice și mai mult sodă decât partea devitrificată.

Porție transparentă:

Porție cristalizată:

Silice	64,7	Silice	68,2
Aluminiu	3,5	Aluminiu	4,9
Calce	12,0	Calce	12,0
Sodă	19,8	Sodă	14,9

Sticlă devitrificată are țărimea presăși și adesea albețea porcelanei; lasă foc că amănărl, și sferă mult mai lesne decât sticlă skimberile de temperatură. Réaumur observase că sticlă devitrificată presenta puțin la oare-care punct aspectul și netonirea porcelanei; de aceea se și designă câte odată săv nume de Porcelană a lui Réaumur. Devitrificățiunea sticlei, și mai că seamă a sticlilor prea calcarii, se face într'un timp lesne încalzind-le tare în nisip care absoarbe porțiunea de alcali ce se volatilizează.

Sticlele cele mai potrivite pentru devitrificațiune sînt cele ce cuprind mai mult aluminiu; ne țrăm vin sticlele încercate de calce. Sticlele că vasă de potasă și de oxidu de plumb se devitrifică anevoe.

Scorii (șcrile) din fornaltele înalte pot asemenea să se devitrifice.

Sticlă, încalzită puțin să se imoae și răchită iute, devine prea spărgătoare; kînd s'a săpș la o răchire prea încetă, atunci poate rezista în kontra, făr a se spărce, la skimberile de temperatură destă de iudă. Sticlă ce se răchese tot-d'odată eprobă un fel de kălire și se află într'o stare fisică partikulară. Lăzind să kază pikțeri de sticlă tonit în apă răce, pikțerile ačestea se kălesk și se dovîndesk nișe mase mici ovoide terminate în punct, care se numesk lakrime batavice. Masa sticloasă este atunci într'un ekzemplu silic, care este puțin